

Říjnové výstavy v Oblastní galerii zvou do světa přírody a čistých barev. Představí i přítele Alfonse Muchy



17. 10. 2025 14:25

První dvojice podzimních výstav v Galerii Lázně Liberec přibližuje tvorbu Zdeny Kolečkové a Jana Vochoče. Zmíněná autorka zde prezentuje osobní i filozofickou meditaci nad procesy přeměny, zejména pak organického materiálu v minerální. Ve svém projektu mimo jiné zaznamenává pohyb paměti kamenů a pracuje s rytmem přírody a vnitřního světa. Druhá výstava připomíná Jana Vochoče, velmi zručného portrétistu a krajináře, který byl blízkým přítelem Alfonse Muchy. Jeho dílu je samostatná výstava věnována po téměř sto letech. Práce obou autorů si mohou návštěvníci prohlédnout zhruba do půlky února příštího roku.

„Po prázdninách začíná opět období nových výstav v našich muzeích a galeriích a já jsem ráda, že Galerie Lázně nabízí i představení děl ze sbírek či autorů ze severu Čech,“ říká Květa Vinklátová, náměstkyně pro kulturu a cestovní ruch Libereckého kraje.

I ty nejmenší a zdánlivě bezvýznamné věci, které často přehlízíme, mohou být zárodkem vesmíru. Tuto myšlenku v sobě nese sólová výstava nových médií a fotografie Zdeny Kolečkové *Zrnko v čase*. Autorka se zde zabývá pomíjivostí života, ale také jeho schopností přetrvávat v neživé podobě. Hlavním motivem je petrifikace, neboli proces přeměny organického materiálu v minerální, v němž se uchovávají stopy života.

„Kolečková ve svém projektu zkoumá nejen fyzickou, ale i emocionální geologii – sbírá kameny, zaznamenává pohyb paměti, pracuje s rytmem přírody i vnitřního světa. Významným prvkem je videoprojekce přílivu a odlivu vlny, která připomíná, že nic nezůstává stejné. A přesto v každém zániku vzniká nový tvar, nová podoba,“ komentuje výstavu její kurátorka Tea Kříž.

Za výstavou *Zrnko v čase* stojí intuitivní, osobní způsob vyprávění, který odráží témata důsledků

lidské činnosti na zemský ekosystém, možného civilizačního ohrožení a také pozitivní náhled na nicotnost a věčnost v podobě obyčejného zrnka písku. „Výstava reflektuje to, co se kolem nás aktuálně děje, co nás zneklidňuje. Ať už to jsou klimatické změny, geopolitický vývoj, negativní dopady digitálních technologií a sociálních sítí, respektive nezvratný nástup umělé inteligence, z nichž vyplývá další prohlubování klimatických změn, akcelerující nestabilita geopolitického vývoje atd. Snažila jsem se výstavu vytvořit jako jakousi „konzervu“ připravenou na horší časy, která na danou problematiku nahlíží z nečekaných úhlů pohledu a v neobvyklých souvislostech, ale zároveň představuje i prostory pro nové a inspirativní pohledy,“ říká Zdena Kolečková. Detailnější informace o výstavě najdou návštěvníci v katalogu, který bude kurátorkou a umělkyní představen ve čtvrtek 13. listopadu v rámci komentované prohlídky.

V Galerii Lázně Liberec Zdena Kolečková doposud nevystavovala, sólovou výstavu ale v minulosti měla už několikrát, a to například v Domě umění v Ústí nad Labem před dvěma lety nebo také v Galerii hlavního města Prahy v roce 2018. Liberecká výstava bude k vidění až do neděle 22. února 2026.

Zdena Kolečková (*1969) se narodila v Ústí nad Labem, kde dodnes žije a pracuje. Studovala na katedře výtvarné výchovy a katedře historie Pedagogické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně a dále v ateliéru intermediální tvorby na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze u Adély Matasové. Svou tvorbu spojuje často s prostředím severních Čech a zamyšlením se nad otázkami individuální i kolektivní identity a paměti, environmentální citlivosti a občanské zodpovědnosti. Od roku 2023 je děkankou Fakulty umění a architektury ústecké univerzity.

Druhá z říjnových výstav se věnuje malíři, který se jako jeden z mála českých umělců vydal směrem pointilismu – malířského stylu spočívajícího v nanášení skvrn čistých barev. Obrazy pak jsou mozaikou od sebe oddělených barevných teček, nebo lehkých rychlých tahů, které teprve v určitém množství a vzdálenosti diváka od plátna vyvolávají barevný souzvuk a modelují tvar. Jan Vochoč nepatří mezi známé umělce, v Čechách totiž moc nevystavoval, přesto je ale možné ho zařadit mezi významné portrétisty a krajináře přelomu 19. a 20. století. „Během mnichovských studií vycházel z akademického realismu i realistického pojetí krajiny a díky své zručnosti prý působil i v dílnách svých profesorů, či jako kopista. Vzhledem k absenci Vochočovy tvorby především z období posledního desetiletí předminulého století je součástí výstavy v Galerii Lázně Liberec také ukázková kolekce děl jeho kolegů z dob studií na mnichovské akademii, resp. generace českých umělců ze zájmového spolku Škréta,“ uvádí k výstavě její kurátorka Marcela Suchomelová.

Součástí zmíněného spolku byl i Alfons Mucha, s nímž tehdy dvacetiletý Vochoč navázal blízké přátelství. Společně pak pobývali a pracovali v Paříži, kam Vochoč odjel s nadějí, že si tam vybuduje jisté zázemí a zároveň získá uznání pro svou malířskou tvorbu. Především zde snil o své vlastní výstavě. Mucha sice Vochočův styl zásadně neovlivnil, ale napomáhal mu se zakázkami, potažmo i existenčně. Zajímavostí může být čistě hypoteticky i to, že Vochočovu podobu nalézáme na jednom z obrazů Muchovy Slovanské epopeje.

Vochočova tvorba byla veřejnosti představena do dnešní doby pouze třikrát, z toho dvě výstavy proběhly až po jeho smrti. „Výstavní projekt Vochočových děl v liberecké galerii, ale i ukázek z dokumentů osobní povahy, včetně prací Vochočových kolegů z mnichovského spolku Škréta, zahrnuje jak zápůjčky od soukromých sběratelů, tak i z významných českých a moravských galerií, včetně Galerie Lázně Liberec,“ dodává kurátorka.

Stejně jako k výstavě Zdeny Kolečkové, i k této vyjde rozsáhlý katalog mapující celý Vochočův život i kariéru. Kromě kurátorky Marcely Suchomelové se na něm významně spolupodílel také Marcel Černý ze Slovanského ústavu Akademie věd ČR a podpořila ho i Jana Vochočová. Výstavu si mohou lidé prohlédnout do neděle 15. února 2026.

Jan Vochoč (1865–1920) se narodil v Hrdlořezích (dnes součást Prahy) do rodiny kováře. Vyučil se zlatníkem, následně studoval na pražské a poté mnichovské akademii výtvarných umění. Na konci 19. století se rozhodl odcestovat do Bulharska a následně na řecký poloostrov Athos. Inspirován svým pobytem v jihovýchodní Evropě uspořádal v roce 1901 v Národním domě na Vinohradech svou první výstavu. Poté odjel do Paříže, kde sdílel rovněž ateliér s Alfonsem Muchou. V hlavní městě Francie se též oženil a v roce 1910 v Praze se mu narodil syn Martin. Po vypuknutí první světové války se musel do Čech vrátit, nakonec zde zůstal až do své smrti v roce 1920. V letech 1921, resp. 1926 se uskutečnily jeho poslední dvě výstavy (první v Krasoumné jednotě v Rudolfinu, druhá v Topičově saloně v Praze).

DOPROVODNÝ PROGRAM K VÝSTAVÁM

- **20. 10. 2025** od 10.00 do 11.15 „Baby“ herna | *Tečky, puntíky, kolečka*
- **25. 10. 2025** od 9.30 do 15.30 Workshop (nejen) pro pedagogy | *Zrnko v čase*
- **13. 11. 2025** od 17.00 Komentovaná prohlídka a křest katalogu – Zdena Kolečková | *Zrnko v čase*
- **27. 11. 2025** od 17.00 Komentovaná prohlídka k výstavě Jan Vochoč: Poutník životem malíře | *Malířovy světy – prostor, světlo a barva*
- **15. 1. 2026** od 17.00 Přednáškové pozdní odpoledne na výstavě Jana Vochoče s Marcelem Černým
- **12. 2. 2026** od 17.00 Komentovaná prohlídka k výstavě Jan Vochoč: Poutník životem malíře | *Malířovy světy – prostor, světlo a barva*

TZ: Oblastní galerie Liberec